

תלמודו בידו

דף סא עמוד ב

א [האם נתינת שמן על ראש המצורע המיטהר מעכבת, ומנין ? [מדף סא.]

ב [אשם מצורע ששחטו שלא לשמו, מה דינו ?

ג [נזיר קָרַח, האם בתום נזירותו צריך העברת תער על ראשו ?

ד [אין למצורע בוהן יד ימין או בוהן רגל ימין, מה דינו ?

ה [כיצד הוא סדר קבלת הדם של אשם מצורע ?

א [אינה מעכבת. כי שמן זה הוא "שירי שיריים", הנותר מן השמן שניתן על הבהונות, שנותר מן השמן שהוזה בהיכל.

- אך "שירי" מנחה מעכבת, ואם חסרו קודם שהוקטר הקומץ, המנחה פסולה.

ב [ר' מאיר: לר' יוחנן, כשר וטעון נסכים, אלא שלא עלה לשם חובה, ויביא אשם אחר. לרב חסדא, אין למצורע תקנה לטהרו לאכול בקדשים, שיש להקריב רק את האשם שהונף [קודם השחיטה] עם לוג השמן.

ר' אלעזר ור"ש: אין למצורע תקנה. הואיל והאשם הראשון כשר, אם יביא אשם שני הרי נחשב כמביא שנים, והתורה אמרה "אשם אחד".

ג [בית שמאי: לר' אבינא, אין לו תקנה. ולר' פדת, יעבירנו על מקום השיער. בית הלל: אינו צריך העברת תער על ראשו.

ד [תנא קמא: אין לו טהרה עולמית, שאין הפסוק מתקיים אלא כפי שכתוב. ר' אלעזר: הכהן נותן את הדם על מקומם הבוהן החסרה, ונטהר. ר' שמעון: הכהן נותן את הדם על בוהן שמאל של היד או הרגל.

ה [כהן אחד מקבל הדם בכלי שרת [כשאר הקרבנות], ונותן מן הדם על קרנות המזבח. כהן שני מקבל הדם בכפו, ונותן על תנוך אוזן המצורע הימנית, ועל בוהן ידו ורגלו. שכשם שנתנת הדם על המצורע באצבע ללא כלי, כך קבלת הדם ללא כלי.